

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Mariae Virginis Sacratiss. Miracvlorvm Libri Tres

Vismara, Ercole

Mediolani, 1579

Mirac. Virg. XLIII. Pictorem cadentem Virginis imaginis, quae ab ipsotune
pingebatur, manus retinet.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64305](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64305)

fuit adiudicatus. Quamobrè ad praefectam propera; atq. illi dic uerbis meis; ut equitis cadauer in arena sepultum sacro loco inferendū curet, ne sancto, ac pio christianae sepulturae honore careat. Ut uerò id ipsum clariori indicio comprobetur, in cadaueris ore purpuream rosam, quae extra solū progressa est, reperietis. Haec, uti audiuerat, puella praefectae nunciauit. At ipsa illud fictum esse existimans, nunciae uerbis nullam adhibuit fidem: cui iterum ad Virginē confugienti, ipsa praecepit, ut incredulam moneret, uti incredulitatis illo peccato sacerdoti prius pat efactō, nudis pedib. per torum coenobiū ambularet; deinde illud purè, ac sincerè perageret, quod prius iussū fuerat. Nullam ergo moram produxit; sed ijs omnib. praestitis quae Virginis nomine praecepta fuerant, florentis rosae indicio repertum equitis cadauer, in sacro loco sepeliendum, non sine maximo honore, sub nebrisq. precationib. curauit.

MIRAC. VIRG. XLIII.

Pictorem cadentem Virginis imaginis, quae ab ipso tunc pingebatur, manus retinet.

Belga pictor praestantissimus consueuerat semper per Virginis imaginem omni pulchritudinis genere studiosè exornare. Quòd si cacodaemon pingendus erat, eum turpissimum, & foedissimū summa ope exprimere conabatur. Eam ob rem maxima ira accensus improbissimus noctu dormientem pictorem adiuit, ab eo causam flagitans, cur secum tā grauem

grauem similitatem, & tam capitale odium exerceret. Respondit ille, tecum mihi perpetua discordia erit, animusq. meus in te hostili maleuolentia semper erit perfusus, postquam eorum, quae hic malè gero, mihi semper impulsor es, & auctor; neq. nunc turpissimis conatib. constantiam meam cessas attentare. taetra bellua discedens ei acriter minata est; dignas poenas datum iri dicens, ni laedendi finem, ac modū fecisset. Sed eius minas nihili faciens pius, bonusq. pictor, qui à Deo solum pendere statuebat, eum etiam deformissimum pingebat. tandem uerò in cuiusdam tēpli porticu, & ingenio, & praestantib. colorib. mirifice Virginem exornabat; sub cuius sacris pedib. tenebricosus Satan ita deformabatur; ut nihil turpius dici, aut existimari posset. incredibili dolore bellua contabescens, asseres, & contignationes, in quib. sedebat pictor, statim disiecit. Sic igitur miser praeceps agebatur; cum maximo timore perculsus animum, & manū ad Virginis imaginem, quam nondum perfecerat, repente extulit. Ipsa uerò, quae semper prostratos erigit, & quae affictos sustinet, dexteram pictori porrigens, illum grauisimo casu decidentē retinuit. Quod cum à plurib., qui aderant, spectatum fuisset; nō sine maxima laetitia immortalib. laudib. sanctissimū Virginis nomen praedicabant: contra uerò cacodaemonem maximo irridebant risu.

MIRAC. VIRG. XLIIII.

Damasceno dissectam dexteram Virgo restituit, quia falso iudicio fuerat multatus.

IOannes Damascenus tā diuino ingenio excelluit; ut, cū Graecis litteris operam daret, uix duodecimum annum agens, liberales omnes disciplinas didicisset. Verū, quia omne studium ad Deū, Virginemq. purissimam colendā traduxerat, à mortalib., & à caducis reb. discedens se se in sanctū coenobium abdidit, uirginitatis suae puritatem inuolatè sub Virginis fide seruaturus. Ac quidem sanctissimae tutricis laudes semper in eius ore uersabantur, praeter etiam quotidianarum obsecrationum tempora; semperq. in animo dulcissimum illud nomen sculptum manebat. Huic, ob eximias uirtutes, sacerdotis dignitas, atq. honos delatus est. Quare saepius ad Virginis memoriā recensendā, Deo rem diuinā, & sacra facere sueuerat. Praeterea à foecundo, & diuite eius ingenio quotidie multa soluta, ac uincta oratione proficiscebantur, quae postea, ubi festi dies adueniebant, non sine maxima suauitate, dulciq. concētu ipse in templis canebat. Eò deinde eius eruditionis, & probitatis fama processerat; ut ad ipsum multi erudiendos liberos mitterent: quos ipse non solum liberales disciplinas, sed etiam ea potissimū docebat, quib. puerilis aetas ad pios mores, Deumq. sanctè colendum instrui, & informari solet. Fortè ex urbe, cum sibi demandatis adolescentib. exijt. unā igitur omnes longiorib.